

Doteky

Vladimír Mišík

Zbytečně se celej balím do deky,
stejně budu cítit tvoje doteky,

stejně budu myslet nejvíc na dlaně,
hladilas mě totiž velmi prohnaně.

Jedno torpédo tvýho doteku,
dobře mířený, stačí člověku,
jedna exploze tvýho pohledu -
a to ostatní tuším dopředu
a to ostatní tuším dopředu

Jsem z toho jak vejce, celej naměkko,
jen co mě to přejde, půjdem daleko,

za nemravnej obzor, za plyšovej drát,
na růžovej palouk a tam si budem hrát

S prvním dotekem už jsem ztracenej,
už jsem na háku, už jsem chycenej,
marně od tebe prchám v panice.
Pozdě Mám tě rád Konec štvánice